

EMILY SKYE

TAJOMNÁ
DRAČIA ŠKOLA

TRIBUNÁL SIEDMICH PLAMEŇOV

štonožka

EMILY SKYE

TAJOMNÁ
DRAČIA ŠKOLA

EMILY SKYE

TAJOMNÁ
DRAČIA ŠKOLA

TRIBUNÁL SIEDMICH PLAMEŇOV

5

Ilustroval Pascal Nöldner
Preložila Denisa Stareková

štonožka

Pre Tristana
E. S.

Pre Mortimera
P. N.

Emily Skye

Die geheime Drachenschule – Das Tribunal der Sieben Flammen (vol. 5)

Copyright © 2021 by Bastei Lübbe AG, Germany

Translation © 2025 by Denisa Stareková

Slovak edition © 2025 by IKAR, a.s.

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodukovať, ukladať
do informačných systémov ani prenášať v akejkoľvek podobe
či akýmkoľvek spôsobom – elektronicky, mechanicky, fotokopírovaním,
nahrávaním alebo inak – bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vlastníka autorských práv.

Z nemeckého originálu *Die geheime Drachenschule – Das Tribunal
der Sieben Flammen (vol. 5)*

(Bastei Lübbe AG, Köln 2021) preložila Denisa Stareková.

Redigovala Katarína Šoganová.

Korigovala Magdaléna Rusiňáková.

Technická redaktorka Helena Oleňová.

Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2025 ako svoju 2 565. publikáciu v elektronickej podobe.

Prvé vydanie.

Sadzba a zalomenie do strán Veronika Jelenová.

IKAR, a.s.

Miletičova 23

821 09 Bratislava

www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-0366-8

Prvé, čo si Henry po prebudení uvedomil, bola odporná chuť v ústach. Akoby zjedol kus pokazeného syra. Potom mu do nosa udrel neznámy, no predsa zvláštno dôverný pach. Bol oveľa príjemnejší ako zápach plesnivého syra. Bola to zmes ohňa, síry a korenia.

Vystrel ruku do tmy a nahmatol malú nočnú lampu. Potiahol tenkú reťaz, ktorá visela pod tienidlom. Izbu trochu rozjasnilo slabé svetlo. Nikdy predtým ju nevidel.

„Kde to som?“ šepol a počúchal si tvár. Dlane mal drsné ako brúsny papier. V ponurom svetle nočnej lampy sa na ne zahľadel. Mal ich posiate jazvami. Akoby sa v minulosti predieral trnitým kríkom alebo holými rukami vyberal z fritézy hranolčeky.

Prstami si prešiel po dlaniach. Boli plné mozol'ov. Vyzerali ako ruky stavebného robotníka. Netušil, ako k nim prišiel. Najviac ho však znepokojilo, že tri slová, ktoré pred chvíľou šepol – KDE TO SOM –, počul iba v pravom uchu. Vyslovil ich znova, tentoraz hlasnejšie.

„Kde to som?“

Nebolo pochýb, že cez noc ohluchol na ľavé ucho. Pokúsil sa potlačiť narastajúcu paniku. Vyskočil z postele a pod holými chodidlami pocítil chladnú kamennú dlažbu. Keď urobil prvé kroky, uvedomil si, aké má neisté nohy. Zhlboka sa nadýchol, kým urobil ďalší krok. Bolo to o čosi lepšie.

Rýchlo preskúmal malú miestnosť. Jednou rukou sa oprel o šikmú stenu, druhou odhrnul ťažký záves, ktorý zakrýval okno. Vyzrel von. Bud' sa stmievalo, alebo brieždilo. Nedokázal to rozoznať. Cesta, na ktorú hľadel, bola ponorená do šera, aké panovalo krátko pred východom či západom slnka. Zjavne pršalo, lebo dlažobné kocky sa zrkadlili vo svetle pouličných lúčov. Henry si bol pomerne istý, že opustenú ulicu nikdy predtým nevidel.

Otočil sa a pomaly prešiel na druhú stranu miestnosti. „Kde to som?“ šepol znova a usilovne premýšľal, čo sa v predchádzajúci deň mohlo stať.

Pri stene stál malý stôl so stoličkou. Cez opierku boli prevesené zvláštne šaty. Videl tam škótsky kilt, kožené nohavice, ľanovú košeľu a čosi, čo vyzeralo ako vlnený kabát. Vzal ho do ruky a privoňal k nemu. Šíril sa z neho pach ohňa, síry a korenia, ktorý zachytil už predtým.

Keď ho položil nazad, pohľad mu padol na kopu zožltnutých novín na stole. Vzal horný výtláčok a pozrel sa na titulnú stranu, na ktorej sa tučnými písmenami vynímalo varovanie pred netvorom z Arundelskej priehrady. Údajne to bol príbuzný lochnesskej príšery. To ho však nezaujímalo. Noviny počas letnej uhorkovej sezóny vždy vyrukovali s nejakým bláznivým príbehom. Každý to vedel.

To, čo mu vyrazilo dych, bol dátum vydania: piatok 11. októbra 2019.

To nemohla byť pravda! Bolo predsa 20. augusta 2017! Deň po jeho jedenástych narodeninách. Včera vyhrali zápas proti FK Millwall. Premenil pokutový kop a zvíťazili 2 : 1. Spomenul si, ako sa za bránou náhle objavil tajomný muž v dlhom čiernom plášti a v elegantných kožených topánkach. Vôbec sa nehodil na ich zablatené futbalové ihrisko. V jednej chvíli Henrymu nenápadným kývnutím hlavy naznačil, do ktorého rohu má kopnúť.

Vyhľadávač talentov z nejakého profesionálneho klubu, *preblesklo mu hlavou.*

A potom...

Potom...

Udrel sa do čela. Na viac si už nespomínal. Zaboril si prsty do vlasov a potiahol za ne. Ani to však nepomohlo. Okrem tajuplného cudzinca si už nespomenul na nič. Narastala v ňom panika a naskakovala mu husia koža.

Odložil noviny a siahol po ďalšom výtlačku – 10. október 2019. Nasledujúci bol z 9. októbra, ten pod ním z 8. októbra. Tol'ko tlačových chýb nemohla byť náhoda.

Keď siahol po ďalšom výtlačku, celá kopa sa zošmykla zo stola a s buchotom dopadla na dlažbu. Henrymu to bolo jedno. Noviny, ktoré práve držal v ruke, šmaril cez izbu a hodil sa na posteľ. Čo, dopekla, sa stalo? Kam ho to dovliekli?

Hlavou mu vírilo množstvo myšlienok, keď úzke dvere na jeho manzardke zrazu roztriasli tlmené údery. Henry sa na posteli posúval vzad, kým na chrbte nezacítil chladnú stenu, a nemo hľadel na dvere. Pomaly sa otvárali.

Do malej izby ťažkými krokmi vošiel muž ako hora. Bol prikrčený, aby si neudrel hlavu o šikmý strop, a jedno oko uprel na Henryho. Na mieste druhého oka mal totiž

klapku. Ústa mu zakrývali neupravené fúzy. Spod klobúka mu vykúkali divé pramene vlasov, ktoré mu siahali po pleciah.

Takto vyzerajú únoscovia, pomyslel si Henry. Chrbtom sa ešte viac pritlačil k stene.

„Dobré ráno, Henry,“ pozdravil ho muž drsným hlasom. „Volám sa Duncan McBain. Zrejme sa na to nepamätáš, ale v posledných rokoch som bol твоjím učiteľom.“

Henry vypleštil oči. Toho muža nikdy predtým nevidel.

Pre Kométy sa to nevyvíjalo dobre. Prvé dva zápasy sezóny síce vyhrali, no ich dnešní súperi Mrakobijci dosiahli rovnaký výsledok, navyše s podstatne vyšším bodovým náskokom ako oni. Ak chceli Kométy prevziať vedenie v tabuľke, museli zvíťaziť. Len tak by sa priblížili k svojmu veľkému snu: k získaniu Pohára siedmich plameňov.

Mrakobijcom sa to už raz podarilo a boli odhodlaní pokúsiť sa o to aj po druhý raz. Keď Mrakobijci Fiona, Dex a Marc opustili ostrov Sedem ohňov, ich tím považovali za najlepšie na škole. Kométy to chceli zmeniť.

Henry stisol zuby a zažmurkal, aby sa zbavil slz, ktoré mu do očí vohnal studený vietor. Išlo ho poraziť! Hoci boli lepšie družstvo, prehrávali 5 : 7.

Nie je to úžasné? nadšene sa spýtal Fénix, keď sa nebezpečne blízko skál hnali ponad Záliv dračích zubov.

Henryho tvár zasiahla sprška chladnej vody a znova zažmurkal. „Prehrávame o dva body! Čo je na tom, prosím ťa, úžasné?“

Ty a tá tvoja ctižiadosť, pokarhal ho Fénix. Užívaj si hru a teš sa z toho, že všetci sa bavia.

Henry si bol istý, že Edward a Timothy sa bavia asi tak ako on. Namiesto toho, aby niečo odvrkol, pustil trinásty hrot chrbtového hrebeňa svojho draka a sklúzol sa nabok.

Hej! zvolal Fénix vydesene.

Henry však zazrel strelku. Edward podnikol zúfalý pokus o prihrávku. Strelka svištala tesne nad vlnami a pomedzi skaly ich smerom. Henry visel pod svojím drakom. Jednou rukou sa pevne držal Fénixovho pazúra, druhú vystrel, aby zachytil približujúci sa kotúč. Prsty mal chladné a meravé. Tak ako zvyšok tela. Napriek tomu sa ešte viac natiahol.

„Hneď ma chyť!“ skríkol na Fénixa a pustil sa jeho pazúra. Vďaka tomu získal potrebné centimetre, aby dosiahol na strelku. Vo chvíli, keď ju zovrel v dlani, dotkol sa vodnej hladiny. No už v nasledujúcom okamihu ho oblapili Fénixove pazúry a strhli ho nahor, tesne nad skalou, ktorá rozrezávala vlny.

Zbláznil si sa? zahromžil Fénix.

„Rýchlo vpred! Beží nám čas.“ Henry ignoroval jeho otázku.

Fénix sa pobúrene otriasol, ale poslúchol a hnal sa ponad ihrisko až k súperovej polovici. Henry medzitým vyliezol späť na jeho chrbát a znova sa usadil za trinástym hrotom. Kútikom oka zazrel súperov, ktorí prekvapene trielili za ním. S tou harakiri akciou nerátali.

Henry otáčal strelku v dlani. Zase si zabudol rukavice a ostré hrany kotúča ho rezali. V tej chvíli si to však nevšímal. Sústredene prižmúril oko, zacielil na krvavočervenú plochu pestro pomaľovaného kmeňa súperov a vystrelil. Vtom sa ozvalo dlhé tlmené trúbenie signálneho rohu, ktoré ohlasovalo koniec hry. Prv než odznelo, strelka sa zapichla do kmeňa a chvíľu kmitala. Zatiaľ čo Kométy jasali, Mrakobijci sklamane zastonali.

„Kde je? V ktorej ploche? V červenej alebo v modrej?“ skríkla ich kapitánka vzrušene, keď svištala ku kmeňu.

Henry prikázal Fénixovi, aby sa pustil za ňou. Bol si istý, že trafil červenú plochu. V tom prípade by získali tri body a to by znamenalo, že zápas vyhrali.

Keď dorazili ku kmeňu, Darius už z neho strelku vytiahol. Bol to mladší bratranec Dexa, bývalého hráča

Mrakobijcov, ktorý Henryho na ihrisku aj mimo neho stále provokoval. A Darius za bratrancom v podlosti rozhodne nezaostával. Kde len mohol, útočil na Henryho pre jeho schopnosť Zlatého jazyka. Ešte horšie bolo, že hral rovnako neférov ako kedysi Dex.

„Je mi to ľúto,“ privítal ho Darius s krivým úškrnom. „Strelka sa zapichla do modrej plochy. Zápas sa skončil nerozhodne.“

Jeho štvorrožec rozrážal vzduch širokými krídlami.

„Nemal si ho vyťahovať!“ pošťožoval sa Edward, ktorý k nim priletel.

„Vážne? To ma mrzí,“ zašklábil sa Darius a mykol plecami.

„Strelka bola jednoznačne v červenej ploche,“ zasyčal Henry.

„Nuž, zdá sa, že si zle videl,“ odvrkol Darius.

„Hlúposť!“ hneval sa Henry. „Klameš!“

Z Dariusovej tváre zmizol úškrn. „Dávaj si pozor na to, čo vravíš. Inak ti ten tvoj jedovatý jazyk vytrhnem!“

„Všetci sa upokojme,“ zapojila sa do hádky kapitánka Mrakobijcov. „Je pravda, že Darius nemal strelku vytiahnuť, no drakobal je čestný šport. Nikto z môjho tímu by úmyselne nepodvádzal.“

V tej chvíli na vrchole kmeňa pristála Tanečnica vo vlnách. Lucy sledovala koniec hry zboku. Po odtrúbení zápasu k nim okamžite vyrazila. Mala siedmy zmysel na vycítenie situácie, keď sa Henry dostal do problémov.

„Spomínaš si, ako Dariusov bratranec Dex pri našej prvej hre odstrelil Henryho neviditeľnou odrážačkou?“

„Darius nie je Dex,“ bránila kapitánka svojho hráča.

„Podvádzanie je v ich rodine zjavne bežné!“ vyprskol Henry.

„Bud' rád, že sedíš na chrbte svojho draka, inak by som ti už dávno dal nakladačku, Jedovatý jazyk!“ zvrieskol Darius.

„Naozaj? Stretieme sa o dve minúty na Dračom poli. Uvidíme, kto dá komu nakladačku,“ vyzval ho Henry a už aj trielil preč.

„Nie, Henry! Nestojí ti za to!“ skríkla za ním Lucy, ale jej slová zhltol vietor.

Ten chlapec je od teba o dve hlavy vyšší, ozval sa Fénix, keď mu Henry nahnevane oznámil, čo sa stalo.

„Už mám toho plné zuby!“ rozčuľoval sa Henry. „Takí ako Darius ma ustavične obviňujú, že som zradca. To sa o chvíľu raz a navždy skončí.“

A čo na tom zmení to, že sa ním necháš otlákať? čudoval sa Fénix.

„Ach, zavri už tlamu!“

Darius ich predbehol a očakával ich na Dračom poli. Prv než Fénix pristál, Henry prudko sklúzol z jeho chrbta. V tom chvate zakopol a padol na kolená.

Darius však nepodnikol nič, aby to využil. S chladným úsmevom čakal, kým sa Henry pozviecha.

Medzitým na Dračom poli pristáli aj ostatní.

Henry bol priveľmi rozzúrený, aby sa nad Dariusovým zvláštnym správaním zamýšľal. Vyrútil sa naňho a udel ho do nosa.

Darius zvrátil tvár a zapotácal sa. Henry ustrnul a sťažka dychčal. Prečo sa ten podliak nebránil?

„Všetci ste videli, kto začal?“ spýtal sa Darius so škodoradostným úsmevom.

„Darius, nechaj to tak,“ upokojoval ho spoluhráč.

Arthur pokyvkával hlavou. „Stopercentne Henry,“ povedal, aj keď sa mu zjavne nepáčiło, že to musí priznať.

„Presne tak,“ zasyčal Darius a v očiach sa mu nebezpečne blysko. Vzápätí sa vyrútil vpred. Henry nemal nijakú šancu. Darius bol silnejší a mal dlhšie ruky. Navyše na zablatenom Dračom poli Henry nebol taký obratný

a rýchly ako inokedy. Fénix sa s ním opakovane pokúšal spojiť, ale Henry mu zakázal miešať sa medzi nich.

Napokon sa však medzi nich zamiešal majster Duncan.

Obrovskou rukou schmatol Dariusa za golier a strhol ho z Henryho. „Už zasa, Henry?“ zaburácal. „Rozumiem tomu dobre? Vy dvaja chcete až do konca roka prehadzovať lopatou dračie výkaly?“

Darius obranne zdvihol ruky. „Ďakujem, nie,“ dychčal.

„A čo ty, Henry?“

Henry kľáčal v blate. Bolo mu zle a nedokázal lapiť dych. Darius ho niekoľko ráz zasiahol do brucha. A poďľa chuti v ústach mu krvácala pera. Jazykom si prešiel po zuboch. Zdalo sa, že ich má všetky.

Nadviazal spojenie so svojím drakom. „Odhadujem, že bitku som prehral.“

Viac sa už prebrať nedalo, súcitne potvrdil Fénix.

„Henry?“ znova zahrmel majster Duncan.

Henry s námahou vstal. „Nemajte obavy. Už som s ním skončil,“ zašomral.

Darius sa zachechtal. „Aké veľkorysé od Jedovatého jazyka!“

„Kto z vás dvoch začal?“ prerušil ich hádku majster Duncan.

Na Dračom poli sa rozhostilo ticho. Bolo počuť iba vietor, ktorý zavýjal na vresovisku. Nikto nepovedal ani slovo. Darius a Henry zaryto hľadeli na zem a aj ich tímy mlčali.

„Arthur?“ Majster Duncan prepichol Henryho spolužiaka pohľadom.

Arthur sa skrčil a utrápene potáhoval remene na svojej drakobalovej prilbe. No tak neúprosne ako ľadový vietor fúkal na Dračom poli, upieral majster Duncan svoj zrak na Arthura.

Ticho napokon preťal Henry.

„Ja som začal,“ zamrmľal popod nos a zotrel si krv zo spodnej pery.

„Stoppercentne nespravodlivé,“ šepol Arthur.

Majster Duncan sa sklamané pozrel na Henryho.

Edward to už nevydržal a rýchlo rozpovedal, čo sa stalo. Keď skončil, majster Duncan mávnutím ruky odbil jeho správu a nezaujato vyhlásil: „Henry zaútočil na Dariusu. Nie naopak. Bolo to hrubé, nešportové správanie po zápase, nehodné dračieho jazdca, preto Kométam odoberám tri body.“

„Zvítazili sme?“ spýtal sa Darius prekvapene a začal sa smiať. Vystrel ruku a chcel si tlesknúť so svojím

tímom. Kapitánka Mrakobijcov však nahnevane potriasla hlavou.

„Naozaj, Darius?“ spýtala sa. „Takto chceš vyhrávať?“ Bez ďalšieho slova vyliezla na svojho draka a odletela.

Timothy nahnevane kopol do kameňa, ktorý s tichým člapnutím pristál v mláke. Dračie pole sa po troch týždňoch vytrvalého dažďa premenilo na močarinu.

„Viete, čo to znamená?“ Zúrivo sa pozrel na spoluhráčov. „Po Henryho výbuchu zlosti sa s majstrovským titulom môžeme rozlúčiť. Ak Mrakobijci vyhrajú zvyšné zápasy, získajú pohár.“

„Timothy...“ váhavo sa mu prihovoral Henry, ale jeho priateľ už vyskočil na svojho draka a nechal všetkých stáť na daždi. „Majster Duncan,“ Henry sa prosbne zahľadel na učiteľa. „Prosím, Kométy z toho vynechajte. Nemôžu za to. Je po zápase. Ak chcete, až do konca života budem prehadzovať dračie výkaly alebo leštiť zlaté mince.“

Majster Duncan pokrútil hlavou. „Henry, naozaj to nechápeš?“ spýtal sa nahnevane. „Môžeš hovoriť o šťastí, ak ostatní majstri vyhodnotia tvoj útok na Dariusu iba ako nešportové správanie pri drakobale.“

Henry si znova obľizol krv zo spodnej pery a nechápaavo hľadel na učiteľa, ktorý si dal ruky v bok.

„Zabudol si? Bitky medzi dračími jazdcami sú prísne zakázané a sú dostatočným dôvodom, aby ťa vyhodili zo školy. Po tvojom konflikte s Timothy v prvom roku je to už druhá bitka. Ak si to stále nepochopil, množstvu ľudí sa nepáči, že na ostrove Sedem ohňov je opäť Zlatý jazyk.“

„Ak som to nepochopil?“ skríkol Henry pobúrene. „Od začiatku tretieho ročníka neprešiel jediný deň, aby som si to neuvedomoval. Jedovatý jazyk, zradca, klamár, podvodník – stačí si vybrať. Tak ma každé ráno a každý večer vítajú, keď vstúpim do veľkej sály.“

Majster Duncan sa k nemu sklonil. Voda, ktorá sa mu nazbierala na strieške klobúka, sa vyliala na blatistú zem. Ukazovákom bodol Henryho do hrude. „A práve preto si sa nemal dať Dariusom vyprovokovať. Nie pre takú hlúposť ako víťazstvo v drakobale. Myslíš si, že tvoj výstup niekomu pomohol?“

„Stopercentne nie,“ odvetil Arthur za Henryho.

Henry sťažka vydýchol, začal päste, no na učiteľove výčitky nič nepovedal.

Majster Duncan si pošúchal tvár. „Som predsa na tvojej strane, Henry,“ zamrmľal unavene. Keď Henry naďalej mlčal a iba naňho vzdorovito hľadel cez dážd,

učiteľ ho jemne, ale rázne potisol k jeho drakovi. „Chod' do nemocničného krídla.“

Henry zaškrípal zubami, no prikývol a vysadol na Fénixa. Keď sa s ním však spojil, prikázal mu, aby zaletel k Zívajúcej rokline. Do dračej jaskyne, o ktorú sa jeho drak delil s Happym.